

El PP d'Eivissa, més fort que mai

Mentre els oponents del PP de les Pitiüses, el Pacte Progressista, van de crisi en crisi, els congressos municipals del PP pitiús confirmen la consolidació dels conservadors.

El Partit Popular d'Eivissa i Formentera elegeix aquests dies els seus presidents municipals amb majories tan compactes que resulta evident la unitat interna del partit i la bona salut de què gaudeix, més d'un any i mig després d'haver guanyat les eleccions del maig del 2003.

Els congressos municipals que acaba de celebrar el PP pitiús han elegit els seus presidents amb percentatges de vots favorables que oscil·len entre el 98 i el 100%, un suport que reflecteix la força i cohesió interna d'aquesta formació política que el 1999 va perdre les eleccions per primera vegada en la història i va recuperar el poder el 2003. De tots els municipis, però, destaca el cas de la ciutat d'Eivissa —on l'ajuntament és l'única institució pitiüsa on el Pacte encara governa—, en què la presidenta local del PP, Virtuts Marí, ha aconseguit el 99,9% dels vots dels militants i se situa, d'aquesta manera, com l'aspirant virtual a batlia en les eleccions del 2007.

De fet, és precisament a la ciutat d'Eivissa on és més evident es fa la diferència entre l'estat de salut dels partits de govern i el de l'oposició. Mentre que el PP proclama la seva convicció que recuperarà la batlia d'aquí a dos anys, l'equip de govern del Pacte Progressista no ha acabat encara el seu via crucis. Un dels integrants de la coalició d'esquerra, l'Entesa Nacionalista i Ecològica (ENE), ha decidit abandonar-la en protesta per l'aprovació del nou pla general d'ordenació urbana (PGOU). Encara no fa dos mesos que la consellera insular progressista, Fanny Tur (inde-

El conseller Josep Joan Cardona ha estat reelegit com a president del PP d'Eivissa i Formentera.

pendent), també va deixar la coalició d'esquerra en disconformitat amb aquest PGOU.

Actualment, el Pacte Progressista d'Eivissa i Formentera, constituït el 1999 amb PSOE, Els Verds, Esquerra Unida, ENE i ERC, a part d'independents, ja només conserva tres d'aquests integrants. Els Verds foren expulsats en l'anterior etapa (per l'actitud trànsfuga de Joan Buades, el seu líder), els independents s'han quedat sense cap visible amb la dimissió de Fanny Tur, i ENE també n'acaba de sortir.

Reduït a la mínima expressió, el Pacte ha demostrat ser incapaç de desenvolupar una feina d'oposició eficaç al PP en les institucions d'Eivissa i For-

mentera. Malgrat la proliferació d'escàndols urbanístics i altres de relacionats amb les autopistes projectades a l'illa, la coalició a penes ha explotat els punts febles de les iniciatives del PP. De fet, han estat fins ara els ecologistes i els mitjans de comunicació els que han portat la davantera.

D'altra banda, l'expresidenta progressista del Consell Insular entre 1999 i 2003, la independent Pilar Costa, s'acosta cada vegada més al PSOE. De fet, ja forma part del grup Socialista al Parlament balear, del qual és diputada. Les seves declaracions s'alineen cada vegada més amb les tesis socialistes que amb les independents, contràriament a l'actitud que caracteritzava la dimitada Fanny Tur.

Per acabar d'arrodonir la crisi progressista, el seu partit principal, el PSOE, ha vist com el sector de militants procedents de la Península ha aconseguit el poder i ha desplaçat el tradicional nucli de dirigents nascuts a Eivissa, amb la qual cosa el PP s'ha afanyat a considerar-se, en privat, "el vertader partit dels eivissencs".

El PP d'Eivissa i Formentera ha reelegit com a president insular l'actual conseller d'Energia i Indústria del Govern balear, Josep Joan Cardona, considerat una de les persones més valuoses de la formació conservadora. El partit té també com a caps visibles el president del Consell Insular, Pere Palau, i el diputat en el Congrés de Madrid, Enrique Fajarnés, així com alguns alcaldes de municipis rurals.

Ningú no dubta que el PP tornarà a guanyar àmpliament les eleccions de 2007, tant al Consell Insular com en tots els ajuntaments, inclòs el de la ciutat, en plena crisi provocada pel PGOU i constants enfrontaments interns dins el seu equip de govern. De fet, ja en les eleccions de 2003 el carismàtic Xico Tarrés va guanyar per un marge molt estret davant un candidat del PP de segona fila. Per als propers comicis, i ajudats per unes circumstàncies més que favorables, el partit conservador té moltes probabilitats de recuperar la batlia.

Joan Lluís Ferrer